

Jeg skal endnu tillade mig at dvæle lidt ved, at der her er Tale om to forskellige Ting, og jeg skal belyse det ved det ærede Medlems egen tidligere Holdning. Her er Tale om for det første at udsætte en Manøvre. For et Øjeblik siden sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, at selvfølgelig bestod Loven, altsaa eventuelt ogsaa, hvis der paa ulovlig Maade sker en Ændring og Manøvrerne derved bortfalder, bestaar Loven, men den er blevet Luft. Altsaa, hvis Manøvrerne ikke finder Sted til Efteraaret, saa er Loven blevet Luft. Naa, lad os nu tænke os, at et ugunstigt Forsyn sender os saadanne Vejrforhold, at vi nødsages til at aflyse Manøvrerne til Efteraaret. Vil saa det ærede Medlem hævde, at denne Aflysning af Manøvrerne, der er sket paa Grund af Naturforhold, virkelig har gjort Loven til Luft? Hvad enten Aflysningen sker, fordi man i dette Øjeblik af økonomiske Grunde finder det urimeligt at anvende det paa-gældende Beløb nu, eller fordi man senere af andre økonomiske Grunde, nemlig fordi man ikke vil gøre Skade paa et Erhverv, beslutter ikke at afholde dem, bliver dog selve Organet, Institutionen, Hærordningens Bevarelse ganske uændret. Og hvorledes kan det, at man vil bruge mindre end de 3 Mill. Kr., at man vil anvende et langsommere Tempo, fordi man tænker sig fra nogle Sider, at det dog skulde lykkes ved det danske Folks fornuftige Stilling til dette Spørgsmaal at faa de Ordninger, som er truffet, ændret en Gang — hvorledes kan det blive et konstitutionelt Overgreb? Og at anbefale, at vi kun skal anvende 1 Mill. Kr. ekstraordinært i Aar, kan det siges at være noget saadant, at Forsvarsordningen derved bliver Luft? Det ærede Medlem, som overhovedet rejste Striden ved at bruge en saadan Betegnelse, kan jo se paa et andet Sted her i Finanslovsforlaget. Ærede Medlemmer kan se paa den ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 102 indsatte Anmærkning, som det ærede Medlem som Konservativ har tiltraadt, og som forandrer en bestaaende Lov paa et ret vigtigt Punkt. Og saa siger man nu, at det er et konstitutionelt Overgreb, og at det er en Ulovlighed. Hvorfor bruger man disse heftige Ord? Hvorfor taler man saa meget om at sabotere Forsvarsordningen? Vi ved godt, hvorfor disse Ord bruges. Det er, fordi disse heftige

Ord skal overdøve den Uenighed, der er i Partiet Venstre om dette Spørgsmaals Afgørelse. Det vides alt for vel, at det langtfra er alle, som finder denne Taktik forstandig, denne Taktik at paastaa, at naar Folketinget har vedtaget disse Nedsættelser til 7½ Mill. Kr., saa skal Landstinget gøre Modstand derimod og genindsætte dem. Det er alt for vel bekendt, og det vilde ogsaa tjene Partiet daarligt, hvis der ikke var mange, som indsaa, at det i det lange Løb er en ganske uklog Politik at stille sig saaledes. Derfor tror jeg, det vilde være forstandigere, om man allerede nu naaede ned til at se paa dette Spørgsmaal, saaledes som det virkelig foreligger. Her foreligger intet konstitutionelt Overgreb. Her foreligger Vedtagelse af to Anmærkninger i Stil med andre Anmærkninger, som det høje Ting mangfoldige Gange i sit Liv tidligere har vedtaget. Her er vedtaget en Bevillingsnedsættelse, saaledes som det høje Ting tidligere har gjort det, og som Tinget ogsaa ved denne Lejlighed har gjort det paa et andet Omraade af selve denne Finanslov, nemlig ved at nedsætte Bevilling af Anskaffelsessummer til Iværksættelse af offentlige Arbejder. Spørgsmaalet om, hvad der konstitutionelt vil komme ud af dette, beror paa Landstingets Holdning herefter, og jeg var derfor i højeste Grad forbavset over, at et Medlem af dette Ting i Gaar tog Ordet og erklærede, hvad det andet høje Ting vilde gøre. Det er særdeles mærkeligt, det har ikke været Skik før, at et Medlem af dette Ting i et Spørgsmaal af denne Art bebuder, hvad det andet høje Ting vil gøre, og jeg tror heller ikke, at dette ærede Medlem havde nogen Bemyndigelse til at bebude noget saadant. Endvidere ved vi jo, hvad der er den forfatningsmæssige Vej i Spørgsmaal, som er Folketing og Landsting imellem, nemlig et Fællesudvalg, og jeg tror, at ingen er bemyndiget til her at erklære, at man i det andet høje Ting vil gaa ind i dette Fællesudvalg uden Villie til at forhandle disse Spørgsmaal, Spørgsmaal, som er af vidt forskellig Art.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger, at han i sin Tid havde sat den paa-gældende Anmærkning ind af Hensigtsmæssighedsgrunde, han vilde ikke have Toldloven taget op som Helhed. Nu vel, just det samme har den højtærede Forsvarsminister sagt. Den højtærede For-